

เฉลยใบงาน เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง วิจักษ์วรรณคดี (คุณค่าด้านวรรณศิลป์)
 รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

๑. ยอครูยอต่อหน้า ยอข้าเมื่อแล้วกิจ ยอมิตรเมื่อลับหลัง
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นคำซ้ำ (ยอ).....
๓. อย่ากริ้วโกรธเนื่องนิตย
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นเสียงสัมผัสพยัญชนะ กร , น.....
๓. อย่าปลุกผีกลางคลอง
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....ใช้คำน้อยแต่กินความมาก ปลุกเสกให้ผีฟื้นขึ้นมา ในความหมายว่า
อย่าปลุกผีกลางคลอง ในอดีตเชื่อกันว่าเมื่อนำวิญญาณไปถ่วงน้ำแล้วไม่ควรไปปลุกเรียกวิญญาณนั้นให้ฟื้นขึ้นมาอีก ความหมาย
ว่า ไม่ควรรื้อฟื้นเรื่องที่ยุติไปแล้วขึ้นมาใหม่ในขณะที่งานกำลังดำเนินไปด้วยดีหรือในสถานการณ์ที่คับขันยุ่งยาก ในที่นี้คลองอาจ
หมายถึงทางหรือทางเดินก็ได้ ซึ่งเป็นการเตือนว่าอย่านำศพมาวางกลางทางแล้วพยายามปลุกเสกให้ฟื้นคืนชีพมา หมายความว่า
อย่าทำสิ่งที่แปลกประหลาดอันไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือไม่มีเหตุผล....
๔. อย่ากอปรจิตริชยา
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นเสียงสัมผัสสระ สระ อี (ิ).....
๕. ช้างไล่แล่นเลี้ยงหลบ
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นเสียงสัมผัสพยัญชนะ ล.....
๖. รู้ที่ตลาดที่หาญ
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การซ้ำคำ (ที่).....
๗. สู้เสียสียนอย่าเสียศักดิ์
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การซ้ำคำ (เสีย).....
๘. พลันฉิบหายวายม้วย
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นเสียงสัมผัสสระ สระ อา (ำ)....
๙. อย่าเบียดเสียดแก้มิตร
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นเสียงสัมผัสสระ สระ เอีย (ैया).....
๑๐. ผีจะบังบังจงลับ ผีจะจับจับจงมัน
มีคุณค่าวรรณศิลป์ด้าน.....การเล่นคำซ้ำ (บัง) (จับ).....

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกสุภาพิตพระร่วงที่สมควรเป็นวรรณคดีเพื่อนำไปท่องจำและใช้อ้างอิง พร้อมระบุเหตุผลที่
เลือกให้ชัดเจน

.....ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน.....